

Oikeustapauskokoelma

Asia C-584/13

Directeur général des finances publiques
vastaan
Mapfre asistencia compañía internacional de seguros y reaseguros SA
ja

Mapfre warranty SpA
vastaan
Directeur général des finances publiques

(Cour de cassationin (Ranska) esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Ennakkoratkaisupyyntö — Verotus — Liikevaihtovero — Soveltamisala — Vapautus —
Vakuutustoiminnan käsite — Palvelujen suorituksen käsite — Käytetyn ajoneuvon vikoja koskeva takuu
kiinteämääräistä maksua vastaan

Tiivistelmä – Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 16.7.2015

1. *Ennakkoratkaisukysymykset — Tutkittavaksi ottaminen — Velvollisuus esittää unionin tuomioistuimelle riittävästi tietoja asiaa koskevista tosiseikoista*

(SEUT 267 artikla; unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 94 artikla)

2. *Verolainsäädännön yhdenmukaistaminen — Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä — Kuudennessa direktiivissä säädetyt vapautukset — Vakuutus- ja jälleenvakuutustoimien verosta vapauttaminen — Käsite — Palvelu, jonka sisältönä on käytetyn ajoneuvon tiettyjen osien mekaanisia vikoja koskevan takuun antaminen kiinteämääräistä maksua vastaan — Kyseisen käytetyn ajoneuvon myyjästä riippumattoman talouden toimijan suorittama palvelu — Kuuluminen käsitteen soveltamisalaan — Kysymys siitä, onko tällaista palvelua ja käytetyn ajoneuvon myyntiä pidettävä yhtenä ainoana suorituksena vai erillisinä suorituksina — Asian arvioimisen kuuluminen kansalliselle tuomioistuimelle*

(Neuvoston direktiivin 77/388, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/680, 13 artiklan B kohdan a alakohta)

1. Ks. tuomion teksti.

(ks. 31–33 kohta)

2. Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen direktiivin 77/388, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/680, 13 artiklan B kohdan a alakohtaa on tulkittava siten, että käytetyn ajoneuvon myyjästä riippumattoman talouden toimijan suorittama

palvelu, jonka sisältönä on tämän ajoneuvon tiettyjen osien mekaanisia vikoja koskevan takuun antaminen kiinteämääräistä maksua vastaan, on tässä säännöksessä tarkoitettua arvonlisäverosta vapautettua vakuutustoimintaa.

Siitä riippumatta, tehdäänkö käytetyn ajoneuvon ostajan ja tämän ajoneuvon myyjästä riippumattoman talouden toimijan välillä sopimus, jonka yhteydessä myyjä toimii ainoastaan välittäjänä, vai tekeekö myyjä tämän sopimuksen omissa nimissään mutta ajoneuvon ostajan puolesta vai siirtääkö myyjä ostajalle oikeudet, jotka perustuvat sen omissa nimissään ja omaan lukuunsa tekemään sopimukseen riippumattoman talouden toimijan kanssa, kuudennen direktiivin 13 artiklan B kohdan a alakohdassa tarkoitettu vakuutustoiminnan käsite on riittävän laaja kattamaan jokaisen näistä tilanteista.

Suorituksen luokittelu kuudennen direktiivin 13 artiklan B kohdan a alakohdassa tarkoitetuksi vakuutustoiminnaksi ei myöskään riipu siitä, millä tavoin vakuuttaja käsittelee vastattavakseen ottamansa riskin suuruutta ja millä tavoin se laskee vakuutusmaksujen täsmällisen määrän. Tältä osin kuudennen direktiivin 13 artiklan B kohdan a alakohdassa tarkoitettua vakuutustoiminnan olennaisin ominaispiirre on siinä, että vakuutettu suojautuu epävarmoilta mutta mahdollisesti huomattavilta taloudellisilta tappioilta vakuutusmaksulla, jonka maksaminen on varmaa mutta jonka määrä on rajattu.

Edellä mainitun kaltaisen palvelun suorittamista ja käytetyn ajoneuvon myyntiä on lähtökohtaisesti pidettävä erillisinä ja itsenäisinä suorituksina, joita on käsiteltävä arvonlisäverotuksessa erikseen. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävänä on määrittää, liittyvätkö käytetyn ajoneuvon myynti ja tämän ajoneuvon myyjästä riippumattoman talouden toimijan antama takuu ajoneuvon tiettyjen osien mahdollisten mekaanisten vikojen varalta toisiinsa siinä määrin, että niitä on pidettävä yhtenä ainoana liiketoimena, vai ovatko ne päinvastoin itsenäisiä liiketoimia.

(ks. 38, 41, 42 ja 58 kohta sekä tuomiolauselma)